ANUL IX No. 1079 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 8 Iulie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

NAŢIONALISM SPORTIV

In „Curentul" de eri, d. Virgil Economu argumentează din nou vechea domniei sale obsesie: *„naţionalizarea totală a reprezentativei noastre de foot-ball"* cu corolarul ei imediat: *„înfrângerile dela Belgrad se datoresc faptului că echipa noastră naţională este mai mult teritorială decât sufletească"*.

Chestiunea nu este nouă. A mai format subiectul unui articol semnat de d. Economu în „Gazeta Sporturilor".

Incât, pe acest considerent numai, şi nu poate fi vorba aici de o discuţie în contradictoriu cu d. Economu. Deşi — şi lucrul acesta nu lezează cu nimic atitudinea rectilinie a „Gazetei", peste care opinia domnului Economu s'a suprapus cu titlul de contribuţie a uneia din cele mai expresive personalităţi sportive — în ceeace ne priveşte, nu împărtăşim punctul de vedere al domnului Economu.

Unsprezece nume cu *„escu"* în coadă ar totaliza desigur mai convingător o reprezentativă românească de foot-ball.

De aici însă şi până la a susţine că aceiaşi oameni cari de doi ani încoace ne statornicesc prestigiul sportiv, au pierdut matchurile cu Bulgaria fiindcă sunt minoritari, este o cale cel puţin tot atât de lungă ca aceia pe care va trebui să o străbatem pentru a ajunge la ceiace d. Economu pretinde astăzi: înlocuirea lui Glantzmann cu Traian Ionescu, a lui Wetzer cu Bărbulescu, a lui Eodora cu Motoroi şi a lui Rafinsky cu Ghermelie sau cu Brandabura.

In literatură, diferenţa dintre etnic şi etic a fost abandonată de acum patruzeci de ani. Argumentele de atunci ar putea fi transpuse şi în sport. Şi ar constitui cu siguranţă — pentru naţionaliştii sportivi cu pretenţia ca echipa naţională de foot-ball să dovedească cu certificat că cel puţin doi din ascendenţii fiecărui jucător au făcut parte din voluntarii lui Tudor Vladimirescu — serioase motive de retractare.

Dar, pentru a rămâne în cadru care delimitează sfera noastră de preocupări, chiar sportul poate procura destule contra argumente.

D. Economu crede că succesul Bulgariei la Belgrad se datoreşte faptului că a perseverat să menţină în echipă oameni cu „off" sau cu „eff", cari au pierdut la început, şi-au consolidat forma, şi au progresat lent până la veleitatea de a câştiga în loturi oricât de bune.

Să zicem.

Şi că ceiace a determinat prima noastră înfrângere în cupa balcanică a fost „suportul sufletesc", superior la Bulgari.

Dar atunci, dacă latura aceasta sufletească este aceia care determină rezultatul întâlnirilor noastre cu Bulgarii, cum se explică faptul că acum un an, la Sofia, cu cinci echipieri români get-beget (Lăpuşneanu, Stanciu, Sepi, Covaci şi Barbu II) am pierdut totuşi cu 3-5? Că cei mai slabi oameni în echipă au fost atunci tocmai aceste pilule de moral comprimat? Că la Belgrad, Steinbach de pildă, Burger şi Glantzmann (în două din cele trei partide) au muncit cu o ardoare entusiasmantă?

Şi că — mai ales — la ea acasă, pe teren propriu, cu publicul ei şi în plin sezon, Jugoslavia — în compunerea căreia au intrat 11 „ici" de cea mai sârbească provenienţă, a trebuit totuşi să se plece în faţa superiorităţi de moment a Bulgariei?

Nu este exclus, ca ceiace a pregătit mai ales victoriile Bulgariei la Belgrad să fie moralul. Aşa cum susţine d. Economu. Moralului acesta însă îi trebuesc adăugate neapărat considerentele technice ale celor cari au văzut matchurile — teren, formă, climă, supra abundenţă de jocuri şi hrană.

Fiindcă numai moralul — de ar fi şi un paroxism al acestei înfierbântări lăuntrice — nu va aduce niciodată o victorie a României asupra Uruguaiului dacă vom forma echipa numai din nepoţi de moşneni şi de răzeşi.

Ceiace voiam să subliniem însă, era mai puţin convingerea destul de argumentată a domnului Economu, cât mai ales o notiţă — — în directă legătură cu chestiunea naţionalizării reprezentativei noastre — strecurată în „Foot-ball" oficiosul Federaţiei franceze de foot-ball.

Deşi de numai două rânduri notiţa aceasta închide în ea — dacă o fi existând şi în franţuzeşte — admirabila poveste a ascunsului după deget. Şi nu ne surprinde cu atât mai mult, cu cât în afară de înţelegerea care în mod normal ar trebui să stea la baza observaţiilor franţuzeşti asupra noastră, ceiace ar fi trebuit să elimine dintr'o publicaţie franceză pretenţiile de naţionalism sportiv intransigent, este însăşi situaţia echipei franceze... în care Liberatti, Radiguez, Korb Kaucsar şi Scharwath, nu sunt chiar atât de gali ca şi cocoşul pe care l-au purtat de-atâtea ori pe tricou, reprezentând Franţa, până acum câteva săptămâni.

De aceia observaţia din „Foot ball" după care aşa cum a observat şi d. Economu **„în echipa românească majoritatea o formează minoritarii"** este deplasată şi în orice caz surprinzătoare în ziarul unei ţări care deocamdată sufere de acelaş beteşug de împestriţare reprezentativă.

GEORGE FULGA

Atletism

Stilul şi antrenamentul lui Lethinen, marele atlet finlandez

Recenta ispravă a lui Lethinen, la 5000 metri, a scos din anonimat pe acest formidabil reprezentant al atletismului finlandez. Imediat au fost date la iveală amănunte asupra tuturor chestiunilor ce ar interesa pe un specialist, referitoare la atletul, care reuşise dintr'o dată să deposedeze pe Nurmi de două recorduri mondiale.

Stilul lui Lethinen are la bază aceleaşi principii relative ale stilului finlandez pentru demifondul lung. Acelaş travaliu al umărului, care se roteşte şi aceiaşi forţă în mişcare, în aşa mod făcută încât să diminueze amplitudinea mişcării antebraţului.

Dar la Lethinen acest antebraţ se scoboară mai jos, ca de exemplu la Nurmi. Braţele sunt deschise pentru a degaja cât mai mult cutia toracică.

Trunchiul este tot atât de puţin înclinat caşi la Nurmi, la care este aproape vertical. O nouă deosebire faţă de Nurmi. Pe când la acesta, atacul piciorului cu pământul se face întâi pe călcâi şi apoi pivotând pe vârf, la Lethinen se poate remarca acelaş pivot pe vârf, dar atacul piciorului cu pământul se face pe toată talpa, ceiace pentru mulţi ar părea contrară tuturor principiilor sacre, cari spun, că atacul piciorului cu pământul se face pe vârf.

Lethinen, contrar de ceiace s'a scris, nu are 31 ani, ci 28 ani, Nurmi fiind cel care trece peste 31 ani.

Un amănunt care ar trebui să intereseze pe specialiştii noştri. Lethinen, care locueşte la Helsingfors, are serviciul — căci Le-

(Continuare în pag. IV-a).

MARILE PROBE INTERNAŢIONALE

TURUL FRANŢEI

Jean Aerts (Belgia), câştigătorul primei etape

Marea probă ciclistă «Turul Franţei», care reuneşte în fiecare an pe cei mai de valoare fondişti din lume, a început la Paris Miercuri dimineaţă.

Ziarul «L'Auto», care organizează această manifestaţie uriaşe, a înlăturat şi de data aceasta cu succes multiplele dificultăţi cari stau în faţa unei probe de proporţii extraordinare, oferind Franţei şi lumii întregi, un spectacol pe cât de măreţ, pe atât de echilibrat din punct de vedere sportiv.

Deşi la această epocă, în fiecare an, cetitorii noştri urmăresc deaproape desfăşurarea «Turului Franţei», vom arăta aici pe scurt care este rostul şi cum se duce la bun sfârşit această manifestaţie de proporţii uriaşe.

«Tour de France» este opera lui Henri Desgianges, directorul marelui cotidian sportiv «L'Auto» şi unul din promotorii ciclismului mondial. Graţie acestui concurs anual, Franţa are în ciclism sportul cel mai popular, care întrece de departe celelalte sporturi de masse, ca rugby-ul, boxul sau footballul.

In timpul desfăşurării «Turului», cel mai pasionant subiect pentru întreaga Franţă, îl constitue fazele luptei angajată de cei peste 100 concurenţi din toată lumea. La masă, pe stradă, în sălile de spectacol, publicul comentează şi pronostichează la fiecare etapă, la fiecare schimbare de clasament. Este o pasionantă antrenare în viaţa sportivă la care participă frenetic întreaga populaţie a Franţei. Politica este trecută pe planul al doilea, ori cât de importante ar fi chestiunile la ordinea zilei.

21 ETAPE

Anul acesta, turul Franţei, care după cum se ştie începe şi se termină la Paris, are o lungime de 4500 km. şi se împarte în următoarele 21 etape:

1) ParisCaen: 208 km.
2) Caen-Nantes: 300 km.
3) Nantes-Bordeaux: 388 km.
4) Bordeaux-Pau: 206 km.
5) Pau-Luchon: 229 km.
6) Luchon-Perpignan: 325 km.
7) Perpignan-Montpellier: 168 km.
8) Montpellier-Marseille: 206 km.
9) Marseille-Cannes: 191 km.
10) Cannes-Nice: 132 km.
11) Nice-Gap: 233 km.
12) Gap-Grenoble: 102: km.
13) Grenoble,Aix les Bains 230 km.
14) Aix les Bains-Evian les Bains: 204 km.
15) Evian les Bains-Belfort: 281 km.
16) Belfort-Strassbourg: 145 km.
17) Strassbourg-Metz: 165 km.
18) Metz-Charleville: 159 km.
19) Charleville-Malo les Bains: 270 km.
20) Malo les Bains-Amiens: 212 km.
21) Amiens-Parc des Princes (Paris); 150 km.

CINE PARTICIPA

Franţa, Italia, Belgia, Germania şi Elveţia au aruncat în luptă pe cei mai buni fondişti, în echipe de câte 8 concurenţi. Pe lângă aceştia, participă încă o sută de ciclişti individuali de mare clasă, cari aleargă pe cont propriu, deşi sunt la rându-le angajaţi ai marilor fabrici de biciclete. Echipele însă, reprezintă ţările respective în clasamentul general, ceeace face ca lupta să fie interesantă din două puncte de vedere: beneficiul material al învingătorului şi orgoliul victoriei culorilor naţionale.

ETAPELE

Cele 21 etape se parcurg în aproximativ o lună, deoarece, după distanţele mai mari, concurenţii beneficiază de câte o zi de repaus. Plecarea se dă dimineaţa, aproape pe întuneric, iar sosirea se face pe velodromurile pe cari le are amenajate fiecare etapă. Aci, în faţa miilor spectatori massaţi în tribune, se face turul pe pistă, care constitue sfârşitul etapei.

Sosirea concurenţilor în fiecare oraş constitue punctul culminant al reuniunilor cicliste locale, organizate de către «L'Auto» pentru a-

(Continuarea în pagina II-a)

INCEPE OLYMPIADA

Atmosfera la Los Angeles. Participă aproape întreaga Europă. Succesul material este asigurat

La sfârşitul lunei începe la Los Angeles olympiada anului acesta.

Nici-o olympiadă n'a prilejuit mai multă discuţie şi mai puternice emoţii pentru organizatori, decât aceia care va sequestra cu începere dela 28 Iulie, enormul stadion special construit din Los Angeles, şi atracţia lumei întregi.

Fiindcă împotriva greutăţilor cari s'au făcut olympiadei acesteia, sau poate tocmai din pricina concretizării lor în declaraţiile atâtor ţări, când participante când nu, s'a creiat în jurul ei o atmosferă atât de interesantă, încât — cu toată criza — succesul material pare să fie asigurat pe deplin.

Ziarele americane au şi început să apară cu pagini întregi de sport, anunţând adeziunea ţărilor europene, plecarea lor spre America, încercările de antrenament ale atleţilor, pronosticuri vagi şi sugestii pentru o cât mai reuşită concurare a reprezentanţilor americani.

S'a creiat astfel în America un interes atât de susţinut pentru manifestarea aceasta sportivă, încât biletele de abonament puse în vânzare acum zece zile sunt aproape epuizate, iar pentru locurile rămase libere, o mare societate americană a şi făcut o ofertă de cumpărare în bloc.

Oferta aceasta — pentru a se respecta probabil caracterul anti-comercial al olympiadei — a fost respinsă.

Cu tot tam-tamul acesta însă, laturea sportivă se cam clatină. Nu vrem să spunem prin aceasta că probele din anul acesta nu se vor menţine la nivelul celor din trecut, atât ca spectacol propriu zis cât şi ca valoare sportivă.

Recordurile — stabilite cu ocazia probelor de selecţionare ca şi cele de până acum, realizate la antrenament chiar pe pista stadionului din Los Angeles, certifică — la adăpost de orice surpriză — că multe din vechile recorduri vor fi trecute în domeniul trecutului.

Faptul însă că criza materială — cu toate avantagiile oferite de americani — va ţine acasă o bună parte din atleţii cari ar fi avut de spus un cuvânt hotărâtor, în cronometrajul dela Los Angeles, e de natură să ştirbească valoarea timpurilor cari se vor înscrie în tabela olympică din anul acesta.

In orice caz, în raport cu falimentul care se anunţa acum câteva luni, situaţia actuală a olympiadei este destul de bună, şi succesul ei — asigurat — salvează dacă nu progresul pe care fiecare olympiadă nouă îl presupune, cel puţin tradiţia ca la fiece patru ani, întreaga lume sportivă să se întâlnească pe pistele aceluiaş stadion.

FOOTBALL

DUPA BELGRAD

Impresii generale

S'a scris mult despre competiţia dela Belgrad. A curs multă cerneală în care a fost diluat enorm de mult venin.

Toată lumea şi-a dat «cu părerea» şi cei mai grăbiţi în concluzii au fost tocmai acei cari au stat departe, cari n'au avut calitatea indispensabilă în asemenea împrejurări: aceia de a fi fost martori oculari.

Distanţa a diformat realitatea, încât pentru cei cari am fost acolo, astfel cum a fost prezentată competiţia, e de nerecunoscut.

In special concluziile au depăşit toate aşteptările şi au tradus adevărata intenţie a celor cari le-au tras.

Pentru deplina edificare a opiniei publice sportive, mult alarmată de svonurile copios răspândite şi desorientată de mulţimea surprizelor, ne-am propus publicarea câtorva articole de impresii generale. Incepem astăzi şi vom continua în numerile viitoare

Participarea României şi cauzele înfrângerei echipei noastre, vor forma obiectul unui articol special, din care se va putea trage concluzia adevărată.

Organizarea

Deşi prietenii noştri, Andreevici, Teodorovici şi ceilalţi conducători jugoslavi au făcut eforturi extraordinare, n'au isbutit să organizeze Cupa Balcanilor, în condiţii potrivite importanţei ei.

S'au înregistrat lipsuri în toate domeniile. Lipsuri destul de importante, cari au culminat printr'un deficit de 300.000 lei.

In primul rând găzduirea a lăsat de dorit. Scumpă şi insuficientă. Hotelul în care au fost găzduite echipele, se potrivia unor turişti americani, nu unor tineri cari trebuiau să trăiască într'un regim sportiv.

De pildă s'a impus tuturor acelaş regim alimentar. Grecii ca şi românii sau bulgarii, trebuiau să suporte o bucătărie inconvenabilă, care a avut repercusiuni serioase asupra stărei fizice şi mai ales asupra bunei dispoziţii a jucătorilor.

In prima zi s'au şi produs incidente. Nemulţumirea luase proporţii şi grecii de pildă au trecut la greva foamei... A fost nevoie de o intervenţie serioasă, de ameninţări şi de constituirea unei comisii speciale ca regimul să se amelioreze în ultimele zile.

Apoi, sistemul de a găzdui toate echipele în acelaş hotel s'a arătat plin de incoveniente. De pildă, la ora plecărei spre teren, Românii gata de plecare, trebuiau să-i aştepte pe greci sau pe bulgari.

Afară de găzduire, organizarea a avut lacune tehnice mult mai supărătoare pentru echipele participante.

Vom insista de exemplu în chestiunea terenurilor.

Pentru desfăşurarea matchurilor, normal ar fi fost ca federaţia jugoslavă să recurgă la terenul Beogradski.

Cum proprietarii de teren primeau 15% din reţete, gruparea Jugoslavia a uzat de toate manevrele ca să obţină pentru terenul său două din matchurile Cupei Balcanilor.

Astfel s'a întâmplat că pe un teren a cărui omologare ar fi fost refuzată de orice district din Europa, s'au jucat două mari matchuri pentru Cupa Balcanilor.

Cusurul terenului Jugoslavia e cât se poate de original. Are centrul ridicat şi părţile foarte joase. Intre laturile terenului şi punctul central, diferenţa de nivel este de 80 centimetri.

Totuşi matchurile Grecia—Bulgaria şi România—Grecia s'au jucat pe acest teren.

E inutil să arătăm că echipa Jugoslaviei, n'a susţinut nici un joc pe terenul «bombat».

Nu susţinem că proba s'a terminat cum se ştie din cauza acestui teren. Pentru regularitatea competiţiei 3 din participanţi nu trebuiau însă în nici un caz handicapaţi.

Insfârşit jugoslavii se plâng de deficit. Nu e de mirare că s'au pierdut 300.000 lei. Gratuităţile au bătut toate recordurile şi nu ne-a fost dat să vedem atâtea bilete de favoare cât am văzut la Belgrad.

Apoi, programul a fost rău alcătuit. Matchuri interesante ca: Bulgaria—Jugoslavia şi Bulgaria—Grecia s'au jucat în zile de lucru. Reţetele respective n'au atins o sută de mii lei. Iată origina deficitului.

(Va urma)

M. BEILIS

Actualităţi

D. Jules Rimet premiat

Asociaţia scriitorilor sportivi din Franţa, a înfiinţat un premiu pentru cel mai bun conducător sportiv.

Juriul s'a întrunit sub preşidenţia d-lui Tristan Bernard şi a decernat premiul pentru 1932 d-lui Jules Rimet.

Personalitatea premiatului e bine cunoscută în toată lumea. Preşedinte al Federaţiei franceze şi al Comitetului Naţional al sporturilor d. Rimet are merite extraordinare în organizarea sportului.

Un nou record mondial de nataţie

Doborârea recordurilor mondiale de nataţie continuă cu brio. Astfel, la New-York, Eleonor Holm, cunoscuta specialistă în înot liber, a reuşit să doboare un record mondial stabilit de curând.

Miercuri la Slaford în Long Island, Eleonor Holm a înotat 50 metri spate în 36 secunde 8/10, stabilind astfel un nou record mondial.

Suzanne Lenglein reintră

Cunoscuta tenniswomenă Suzan Lenglen continuă să se antreneze, deşi la un moment dat fusese declarată profesionistă....

Presa engleză comentând rezultatele dela Wimbledon, lasă să se înţeleagă că în lumea tennisului englez, se aşteaptă reintrarea Suzanei.

Această dorinţă a englezilor, coincide cu dorinţa Federaţiei internaţionale de a recalifica pe marea Suzanne.

TENNIS

Lacoste în echipa Franţei

Cunoscutul tennisman francez René Lacoste, va reintra oficial în tennis. Marele «aligator» va face parte din echipa Franţei, care va întâlni astăzi, mâine şi Duminecă echipa Australiei.